

stillet fra Forslagsstillernes Side, hvorved den nuværende Lovgivning fuldt vedligeholdes. Smidtertid tror Flertallet, at den høitærede Krigsminister har Ret i, at det for Disciplinens Haandhævelse vil være mere i sin Orden, at visse disciplinære Straffe kunne anvendes uden Afgang til Appel, naar man derved indskrænker sig til saa moderate Straffekvanta som §. 202, hvorefter den høieste Straf, for hvilken der ikke kan fordres Dom, er 6 Dages Bagtarest. Vanskeligheden ved multig hyppig at skulle sammenkalde Krigsretter for Bagateller er forekommet Udvalgets Flertal at være meget stor, og det har derfor ikke villet slutte sig til det nævnte Endringsforslag.

Til Krigsministerens Endringsforslag under Nr. 15 til § 204 har det været hele Udvalget en Fornøielse at kunne slutte sig, og det haaber, at Ministeren vil faae den deri indeholdte Tanke realiseret, saa at dette Lovforslag den 1ste Oktober dette Aar træder i Kraft som gjældende Lov.

Zytpben-Udeler: Som den ærede Ordfører allerede har omtalt, og som Thinget vil erindre, fremkom der ved 2den Behandling af det foreliggende Lovforslag nogle temmelig indtrængende Bemærkninger fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kred (Rasmussen), der gik ud paa at misbillige den nye Regel, der findes i § 202, næstsidste Stykke, og som gaar ud paa at negte Ret til at appellere til en Krigsret for mindre disciplinære Straffe, der tilkjendes en Menig for en eller anden Forseelse. Den ærede Landssthingsmand opfordrede derhos Udvalget til at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overveielse, og det er sket. Et Mindretal i Udvalget har derefter troet at maatte slutte sig til de Betragtninger, som den nævnte ærede Landssthingsmand anstillede, og dette Mindretal har af den Grund tilladt sig at stille Endringsforslaget under Nr. 14 til § 202, som gaar ud paa, at forandre den omtalte nye Regel, saaledes at det, hvis Thinget vedtager Forslaget, paa dette Punkt vil blive ved den

nugjældende Regel. Naar Mindretallet har fundet det nødvendigt til Bestemmelsen om Retten til at appellere at tilføie en Bestemmelse, der lyder saaledes: „men finder Krigsretten derefter, at han uden Føie har fordret Sagen henvist til Rettergang, bliver Straffen at skjærpe“, da er denne Tilføining sket dels paa Grund af, at dette er den nuværende Tilstand, dels paa Grund af de Bemærkninger, som den ærede Krigsminister fremkom med ved 2den Behandling, og dels endelig af almindelig militære Hensyn. Det kommer jo nemlig i militære Forhold altid an paa saa meget som muligt at hævde den Respekt, som enhver Undergiven er sin Foresatte skyldig. Og det er derhos heller ikke uskæmmet, at der for tidt bliver forlangt Krigsret nedsat for mindre Straffe paa Grund af det dermed forbundne Tidsspilde, men det vil forebygges, naar Enhver veed, at hvis han ikke kan være fuldkomment overbevist om, at der gøres ham Ret, saa vil hans Straf blive skjærpet. Mindretallet kan ikke se rettere end, at der ikke er nogen Grund til at indføre den foreslaaede nye Regel i Stedet for den gamle, nu bestaaende Regel i den Retning. Trods det, at den er meget gammel, har man ikke følt nogen Ulempe ved den. Naar den ærede Minister ved 2den Behandling og den ærede Ordfører i Dag have sagt, at det kunde have sine Betænkeligheder, fordi man af økonomiske Grunde har formindsket Auditørernes og Befalingsmændenes Antal, og fordi det altsaa vilde være vanskeligt meget ofte at skulle sammensætte Krigsretter, saa skal jeg, næst at henvise til, hvad jeg alt har anført, dog gjøre opmærksom paa, at den nuværende Tilstand jo allerede har bestaaet i flere Aar efter Indførelsen af de nævnte Indskrænkninger, uden at man har følt Ulemper deraf. Den ærede Minister henviste ved 2den Behandling til Lovforslagets § 134, idet han udtalte, at den vistnok vilde være fuldstændig betryggende med Hensyn til at forhindre Misbrug af Myndighed. Men Mindre-